

RIIGI TEATAJA

Nr. 13.

16. veebruaril 1934.

Nr. 13.

Art. 84. Vöihinna kindlustamise seadus.

85. Ametisöitude tasu määruse muutmise ja täiendamise määrus.

86. Määrus välismaaliste päevarahade kohta.

87. A.-s. Sakala Pangale moratooriumi pikendamise määrus.

88. Sisseveo tollitariifi § 175 käsitamise juhtnöörid.

89. Paldiski linna chitusesundmäärus.

84. Vöihinna kindlustamise seadus.

6. veebruaril 1934.

Riigikogu on võtnud vastu alljärgneva seaduse, mille käesolevaga kuulutan välja.

§ 1. Käesoleva seadusega kindlustatakse võitootjaile või kg hind franko saatejaam Kr. 1,50 alates 15. jaanuarist 1934.

§ 2. Vöihinna kindlustamiseks moodustatakse Pikalaenu panga juures fond:

- 1) Kr. 300.000.—, mis kantakse üle fondi arvele maatulunduskapitalist (RT 58 — 1930);
- 2) asunduskapitalist ja teistest erikapitalidest fondi täiendamiseks määratud summadest;
- 3) riigi eelarves fondi täiendamiseks määratud summadest.

§ 3. Kui vöihind langeb alla § 1 ettenähtud taseme, siis määrab komisjon, kes asub Pölluministeeriumi juures ja koosneb Pölluministeeriumi ning Riigikontrolli esindajaist, iga kuu eksporteeritud või kg kohta tagantjärele kindlaks vahe raha, mis tuleb võitootjaile juurde maksta § 2 ettenähtud fondist.

Vabariigi Valitsus võib Pölluministri ettepanekul otsustada, kas ajutiselt või jäädavalt lõpetada vöihinnale juurdemaksamise neile piimatalitustele, kes ei täida käesoleva seaduse nõudeid.

§ 4. Paragrahvis 3 tähendatud juurdemaksusummad maksab piimatalitustele Pikalaenu pank kuude viisi tagantjärele. Juurdemakse on piimatalitused kohustatud piimatoojaile, liikmeile kui ka mitteliikmeile, välja maksma või välja andma ühesugustel alustel piimarahaga. Kui juurdemaksusummade väljasaatmine viibib, on piimatalitused öigustatud juurdemaksu, kuu keskmise hinna alusel, välja maksma oma summadest ja hiljem saadava juurdemaksu arvama selle katteks.

Piimaühinguile määratud preemiate arvel on Pikalaenu pangal õigus kinni pidada piimaühingute tähtajalisi tasumata makse.

§ 5. Piimatalitused on kohustatud juurdemaksude vastuvõtmist ja väljamaksmist kogusummas eraldi arvestama oma raamatutes, samuti ka eraldi näitama kuu- ja aastaaruannetes.

§ 6. Põllutööministeeriumil on õigus igal ajal oma esindajate või volinikkude kaudu kontrollida piimatalitustes juurdemaksude arvestamist ja väljamaksmist.

§ 7. Turgude sissetöötamise ja alalhoidmise otstarbel on Põllutööministril õigus kindlaks määrata või kogust, mis eksportöörid on kohustatud paigutama üksikutele turgudele.

§ 8. Pikalaenu pank toimetab fondi valitsemist ja fondist väljamaksmist Põllutööministri poolt kindlaksmääratud korras ning saab selle eest tasu 0,2% fondi sissetulekust.

§ 9. Vabariigi Valitsusel on õigus enne tähtaega tühistada või väljaveo lubasid neil võiekspordööridel, kes ei täida või korratult täidavad käesoleva seadusega neile pandud kohustusi või muul viisil teevad takistusi käesoleva seaduse teostamisele.

Tallinnas, 6. veebruaril 1934.

Riigivanema ülesannetes Peaminister K. Päts.

Põllutööminister N. Talts.

85. Ametisõitude tasu määruse muutmise ja täiendamise määrus.

Vabariigi Valitsuse poolt antud 9. veebruaril 1934.

Alus: Riigi eelarve tasakaalustamise, eramajanduse korraldamise ning tööpuduse vastu võitlemise seaduse § 2 (RT 92 — 1932).

I.

Ametisõitude tasu määruse muutmise ja täiendamise määruse (RT 70 — 1933) § 4 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 4. Ametisõitude tasu seaduse (RT 30 — 1932) § 1 loendatud isikute lähetamisel makstakse päevaraha ainult niisuguse lähetuse puhul, mille kestus on vähemalt 8 tundi, arvatud välja sõidud ühe ja sama linna või alevi administratiiv-piires, sõidud alla 5 kilomeetri ja Tallinna-Nõmme linnade vahelised sõidud.

Päevaraha makstakse lähetatule vastavalt liikidele ja järkudele järgmiselt:

	I liik	II liik	III liik	IV liik	V liik	VI liik
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.		
I järk .	5.—	3.75	2.50	1.60	III liigi normide	Normide järgi, mis
II „ .	4.—	3.—	2.—	1.30	või Vabariigi Va-	määratakse Vaba-
III „ .	3.50	2.50	1.75	1.20	litsuse poolt mää-	riigi Valitsuse poolt
IV „ .	2.50	1.80	1.25	—,80	ratavate summade	iga välisriigi kohta
V „ .	2.—	1.50	1.—	—,70	suuruses	

II.

Käesolev määrus hakkab maksma avaldamise päevast.

Peaminister K. Päts.

Majanduseminister K. Selter.

Riigisekretäri abi Rich. Övel.

86. Määrus välismaaliste päevarahade kohta.

Vabariigi Valitsuse poolt antud 9. veebruaril 1934.

Alus: Ametisõitude tasuseaduse (RT 30 — 1932) § 15 (päevarahade VI liik).

§ 1. Ametisõidu-tasu õiguslikud isikud jagunevad välismaaliste päevarahade (VI liik) suhtes kolme järku:

1. järk: Vabariigi Valitsuse otsusel lähetatud delegaadid, palgasaajad I palgaastme järgi, kohtunikud 1.—4. palgaastmes ja saadikud ning chargé d'affaires'id;

2. järk: palgasaajad II—XIV palgaastme järgi ja kohtunikud 5.—12. palgaastmetes;

3. järk: palgasaajad XV—XXII palgaastme järgi ja palgasaajad allpool XXII palgaastet lähetaja ülemuse otsusel.

§ 2. Päevaraha makstakse:

1. järgus: asjaosalise ministeeriumi ettepanekul Vabariigi Valitsuse igakordse otsuse põhjal. Puudub aga sellekohane otsus, siis 2. järgu päevaraha norm $1\frac{1}{2}$ kordses suuruses.

2. järgus: lähetuste puhul:

1) Bulgaariasse, Jugoslaaviasse, Latviasse, Leetu, Rumeeniasse ja Soome ning samuti kõigisse teistesse siin nimetatata riikidesse kr. 18.—

2) Austriasse, Belgiasse, Hispaaniasse, Itaaliasse, Norramaaale, Poolamaale, Rootsimaale, Taanimaale, Čehhoslovakkiasse ja Ungarisse „ 23.—

3) Hollandisse, Inglismaale, Prantsusmaale, P.-Ameerika Ühendriikidesse, Saksamaale, Sotsial. Nõukogude Vabariikide Liitu ja Šveitsi „ 28.—

3. järgus: $\frac{3}{4}$ teise järgu normidest ja allpool XXII palgaastmel seisvatele isikutele lähetaja ülemuse otsusel tarviduse piirides, kuid mitte üle 3. järgu normi.

§ 3. Ametisõitudel, kus ülesandeid tuleb täita mitmes riigis, arvatakse päevaraha sõidul ja esimesel ülesande täitmiskohal möödasaadetud aja eest selle riigi päevaraha normi järgi, kus esimene ülesanne täita oli, sõidul sealt edasi ja ametliku ülesande täitmisel mõnes teises riigis möödasaadetud aja eest arvatakse päevaraha selle teise riigi päevaraha normi järgi j.n.e.

Tagasisõidu päevaraha arvatakse selle riigi päevaraha normi järgi, kus viimane ülesanne täita oli.

Kui kalendripäev on mööda saadetud mitmes riigis, arvatakse päevaraha nendest kõige kõrgema normi järgi.

§ 4. Kui ülesande täitmine ette nähtud ühel kohal rohkem kui 10-päevalist peatust nõuab, arvatakse päevaraha kauem möödasaadetud aja eest 75% suuruses, välja arvatud juhud, kui päevaraha Vabariigi Valitsuse eriotsusega kindlaks määratud.

§ 5. Ametisõitudel välismaalt kodumaale välisesinduste liikmete le kodumaa piirides viibimise aja eest päevarahade arvestamisel sisemaa normide

järgi võetakse palga astme kindlaksmääramisel aluseks palga suurus, mis vastav sisemaa palga normidele pensioni ja tulumaksu suhtes (RT 55 — 1931).

§ 6. Ametisõitudele asumisel antakse lähetatule päevarahade ja sõidukulude kattteks avanss välisvaluutas.

§ 7. Käesolev määrus hakkab maksma avaldamise päevast.

Ühes sellega kaotavad maksvuse Ajutine määrus päevarahade kohta ametisõitude väljamaale (RT 71 — 1921), Määrus ajutise päevarahade määruse muutmise ja täiendamise kohta ametisõitude väljamaale (RT 199/200 — 1925) ja Määrus ajutise päevarahade määruse täiendamise kohta ametisõitude väljamaale (RT 21 — 1927).

Peaminister K. Päts.

Majanduseminister K. Selter.

Välisminister Jul. Seljamaa.

Riigisekretär K. Terras.

87. A.-s. Sakala Pangale moratooriumi pikendamise määrus.

Antud Majanduseministri poolt 10. veebruaril 1934.

Alus: Krediitasutiste seaduse § 115 (RT 31 — 1932).

Pikendan a.-s. Sakala Pangale minu poolt Krediitasutiste seaduse (RT 31 — 1932) § 115 põhjal antud moratooriumi kolmeks kuuks, arvates 13. veebruarist 1934 kell 12.

Tallinnas, 10. veebruaril 1934. Nr. 794-J.

Majanduseminister K. Selter.

Krediitasutiste inspektor Ed. Vendelin.

88. Sisseveo tollitariifi § 175 käsitamise juhtnöörid.

Antud Majanduseministri poolt 10. veebruaril 1934.

Alus: Sisseveo tollitariifi (RT 97 — 1932) § 175 märkus 1.

Sisseveo tollitariifi § 175 nimetatud ujuvate abinõude ehitamiseks ja parandamiseks või uuendamiseks vajaolevad masinad, mootorid, osad ja igasugune materjal, mis alljärgnevas nimekirjas tähendatud, lastakse tollita sisse vedada sisseveo tollitariifi § 175 märkus 1 põhjal, igal üksikul juhul veeteede valitsuse poolt kindlaksmääratud arvul.

A. Laevade, paatide j.n.e. osad, rauast või teisest lihtsast metallist, valatud või taotud:

1. Täävid ja roolid.
2. Kruvid (propellerid).
3. Völlid, nende hülsid ja kronsteinid.
4. Mastid, poomid, davitid.

B. Laevade, paatide j.n.e. masinad ja nende osad:

1. Peamootorid nafta, petrooleumi, bensiini või muude ainetega töötamiseks, samuti peaurumasinad või turbiinid, ühes laagrite, völliide ja propelleritega ühes kõikide torustikkude ning abimasinatega, mis ühenduses peamootorite või masinatega töötavad.

2. Abimootorid nafta, petrooleumi, bensiini või muude ainetega töötamiseks, samuti aurumasinad või turbiinid, ühes mootoriga ja masinaga ühendusesolevate torustikkude ja sisseseadetega.

3. Abimasinad, mis töötavad käsitsi, auru, mootori, elektri või muul jõul: pumbad, ankrud või laadimise vintsid, roolimasinad, kas ühendatud rooli peaga või kaugemal töötavad ühes telemootorite või sisseseadetega, destilleerimise masinad, kompressorid, ventilaatorid, masina telegraafid ja muud laeva abimasinad.

4. Aurukatelde tarvilikud armatuurid, pumbad, aparaadid ja torustikud.

5. Punktides 1—4 nimetatud masinate tagavaraosad ja armatuurid.

C. Laevade, paatide j.n.e. tarbeasjad, aparaadid ja instrumendid:

1. Ankrud, ketid, vaierid, kõik rauast või terasest, mustalt või tsiingitud.

2. Igasugused navigatsiooni instrumendid, nagu: kompassid, sekstandid, logid j.n.e., signalisatsiooni ja raadioaparaadid ja sisseseaded.

3. Tulekustutamise abinõud, nagu: minimaxid ja patentpudelid j.n.e.

4. Ruumide sisseseaded, ventilatsiooni, kütte ja valgustuse abinõud.

D. Materjalid:

1. Võlli teras.

2. Rauast või terasest torud mustalt või tsiingitud.

3. Vask- ja valgevask-torud.

4. Tina- ja tsinktorud ning -lehed.

5. Klaasid illuminaatorite ning signaallaternate jaoks, liht ja patent.

6. Isolatsiooni- ja tihendusmaterjal, nagu: asbest, kork, kummi j.n.e. Kajutite põranda ja seinte kattmaterjal, nagu: linoleum ja mettlach j.n.e., välja arvatud parkett.

7. Polstri materjal — loomakarv ja merehein.

8. Puumaterjal: Eestis mittedaadavad laevaehtuses tarvilikud puud.

9. Laeva värvid:

a) välisvetes liiklevate laevade kere (bottopping, topsides, masti, korstna, deki ja t.), veealuste osade (anti-corrosive, anti-fouling ja vasevärv), söepunkrite, ruumide (hold paints) ja tankide värvimiseks vajalikud erivärvid;

b) tinapunane (punane tinahapend).

10. Signaallipurii.

Käesolevad juhtnõõrid hakkavad maksma avaldamisega.

Käesolevate juhtnõõride maksmahakkamisega kaotavad maksvuse Määrus laevade, paatide ja muude ujuvate abinõude ehitamiseks ja parandamiseks või uuendamiseks vajaolevate masinate, mootorite, osade ja muude materjalide väljamaalt sisselaskmise kohta (RT 60 — 1931) ja Täiendav määrus laevade, paatide ja muude ujuvate abinõude ehitamiseks ja parandamiseks või uuendamiseks vajaolevate masinate, mootorite, osade ja muude materjalide välismaalt sisselaskmise kohta (RT 40 — 1933).

Majanduseminister K. Selter.

Tööstuseosakonna direktor O. Hinto.

Paldiski linnavolikogult 12. jaanuaril 1934 vastu võetud

89. Paldiski linna ehitusesundmäärus.

Antud Linnaseaduse § 108 p.p. 3 ja 4 põhjal.

I. Ehituseloa andmine.

§ 1. Uute ehituste püstitamine ja igasuguste ümberehituste tegemine Paldiski linna piirides võib sündida linnavalitsuse loal ja tema poolt kinnitatud plaanide järgi käesolevas sundmääruses ette nähtud korras.

§ 2. Ehitusetööde luba antakse kuni 2 aasta kestvuseni, arvates loaandmise päevast ja kaotab oma maksvuse, kui määratud aja jooksul ei ole tööde teostamisele asutud või kui tööde teostamine on katkestatud rohkem kui üheks aastaks.

§ 3. Linnavalitsusele kuulub veel loaandmine järgmiste ehitusetööde tegemiseks:

- a) lahtiste kanalite ehitamine;
- b) tänavapoolsete fassaadide muutmine;
- d) eesaedade kordaseadmine;
- e) uute kõnniteede ehitamine ja puude istutamine kõnniteede äärde.

§ 4. Ehitusetööde loasaamiseks tuleb linnavalitsusele esitada sooviavaldus, millel on märgitud: 1) omaniku ees- ja perekonnanimi ja elukoht, 2) tänava nimetus ja krundi nr., 3) kavatsetavate tööde nimetus, 4) vastutava tööjuhataja ees- ja perekonnanimi ja elukoht.

Sooviavaldusele lisatakse juurde linnavalitsuse nõudmisel vastutava tööjuhataja poolt alla kirjutatud kohustus selle kohta, et kavatsetavad ehitusetööd tehnilistele nõuetele vastavalt tehakse.

§ 5. Paragrahv 1 tähendatud uute ehituste püstitamine, samuti juurdepeale- ja ümberehituste loa saamiseks tuleb ühes sooviavaldusega esitada:

1) linnaplaanile vastav asetuseplaan, millel tähendatakse uued kavatsetavad kui ka olemasolevad ümberehitatavad hooned, kaevud, üldse kõik andmed, et otsustada võiks uue hoone määrustekohase asetamise üle;

2) ehituseprojekt, millel tähendatakse: a) kõik kordade plaanid ühes treppide, korstnate, igasuguste lõõride ja kõigi ehitusematerjalide tähendamise, b) hoonete lõiked ja lõiked läbi treppide, d) tänavapoolsed fassaadid, e) arvudega tähendatakse plaanil hoone pikkus, laius ja kordade kõrgus.

§ 6. Asetuseplaan, projekt ja kõik muud andmed, mis tarvis lähevad kavatsetavate ehitusetööde selgitamiseks, antakse sisse kahes eksemplaris, kokkupanud lehtedena, mõõdus 20×33 sm.

Sisseantavad projektid peavad olema: üks eksemplar tugeval joonestusepaberil või lõuendil, kuna teine eksemplar võib olla valguskoopiana.

Kõik sisseantavad joonistused ja andmed kirjutatakse alla ehituseomaniku poolt.

§ 7. Ehituse käigust tuleb teatada linnavalitsusele järgmistel juhtudel:

- 1) kui alusmüürid rajatud,
- 2) kui ehitus on katuse alla viidud,
- 3) kui ehitus on valmis.

Nende teadaannete kohta tehakse märkused kinnitatud plaanile. Ehituseprojekt peab hoitama kogu tööde täideviimise kestel ehitusepaigal.

II. Tänavate rajamine ja kruntide täisehitamine.

§ 8. Tänavateni või platsideni ulatavad aiad peavad piirideni ehitatud olema ning katkestamata joont kujutama.

Erandid sellest on lubatud linnavalitsuse loal.

§ 9. Keelatud on krunte tänavate või platside poolt piirata okastraadiga.

Märkus. Aedade ehitamise juures on lubatud okastraati tarvitada, kuid mitte madalamalt kui 2 m kõrguselt, välja arvatud n.n. „soomaatükid“, mis asuvad Tuletorni uul. ümbruses ja on renditud pikemaajalise rendilepingu alusel.

§ 10. Tänavaid ja platse piiravad aiad tulevad ehitada siledast materjalist. Määrusele mittevastavad olemasolevad aiad tulevad kõrvaldada ühe aasta jooksul, määruse maksmahakkamise päevast arvates.

§ 11. Ehituste vahel, mis ühel ja samal krundil vahetult üksteise külge ei liitu, peab olema vahemaa: kui mõlemad hooned on tulekindlast materjalist vähemalt 4,25 m, kui üks hoone tulekindlast ja teine puust — 6,50 m ja 9 m puu- või segahoonete vahel.

§ 12. Krundi seespool võib puust hoonet asetada tulemüüriga naabri piirile. Puust ehitused võivad olla 25 m pikad ja 8,5 m kõrged. Ükski puuehituse all olev krundi pind ei või olla suurem kui 300 m².

§ 13. Tänavates, kus eesaiad ette nähtud, peab tänava ja maja vaheline maa tänavast eraldatud olema korralikult ehitatud aiaga või põetud hekiga. Maja ja heki vahelist maad (eesaeda) võib tarvitada ainult iluaiaks. Tänaväärsed aiad tulevad hoida korras.

§ 14. Tallide, looma- ja sealautade ja pesuköökide ehitamine tänava või avaliku platsi joonele on keelatud. Erandid on lubatud, kui kõrvalhooned moodustavad ühes eluhoonetega ühise kooskõlastatud grupi.

§ 15. Sõnniku- ja raiskveeaugud peavad olema ehitatud vähemalt 2 m naabri piirist.

III. Määrused ehituste püstitamise kohta.

§ 16. Eluhoonete alusmüüride põhi peab olema vähemalt 0,15 m maapinna külmetuspiirist sügavam.

§ 17. Allapoole maa või kõnniteede pinda eluruumide ehitamine on keelatud. Eluruumide põrandapind peab olema vähemalt 15 sm kõrgem kõnniteest või maapinnast.

§ 18. Kõnniteedesse keldri sissekäike, treppe ja luuke ehitada on keelatud.

§ 19. Ehitatavate eluruumide kõrgus põrandalt kuni laeni peab olema vähemalt 2,6 m. Mansardkordade elutubade kõrgus võib olla vähemalt 2,2 m.

§ 20. Tulemüüri paksus peab olema vähemalt 0,25 m. Tulemüürid peavad ulatama üle ligioleva katusepinna vähemalt 0,45 m ja mitte üle 0,75 m. Kui katus on kaetud mittesüttiva materjaliga, siis võib tulemüür ulatuda tihedalt vastu mittesüttiva katuse katet.

§ 21. Tulekindlast materjalist ehitatud eluhoonetes peavad tänavalt, platsidelt või õuedelt korterite juurde viivad trepid olema ehitatud tulekindlast materjalist seintega ja lagedega piiratud ruumides. Treppide juurde viivatel läbikäikudel või koridoridel peavad olema tulekindlast materjalist põrandad, laed ja podestid.

§ 22. Tulekindlast materjalist ehitatavate hoonete treppide arv tuleb määrata iga 48 m hoone pikkuse kohta vähemalt üks trepp, mis põõninguruumi viib. Põõninguruum tuleb jagada tulemüüriga eraldatavatesse osadesse, mille pikkus ei ületa 25 m, kusjuures igast niisugusest põõningu osast peab pääsema ühele tulekindlast materjalist ehitatud trepile.

§ 23. Puust eluhoonetes peab puust trepid nii asetama, et iga teise korra korteril on kasutada vaba juurdepääs kahele eraldi väljapääsuga trepile. Väljapääse ei tohi asetada kõrvuti.

Ühekordseid katusekorraga puust elumaju on lubatud ehitada ühe trepiga, kui katusekorra või kahekordse elumaja teise korra korterite põrandapind ei ületa 70 m².

§ 24. Kahe elukorteriga puust elumajades on lubatud kahe puust trepi asemele ehitada üks tulekindlast materjalist trepp, mis on ümbritsetud

tulekindlast materjalist ehitatud seinte ja lagedega, ja niiviisi asetatud, et igast teise korra korterist on otsekohene väljapääs trepipodestidele. Igale trepi podestile võib suubuda kõige rohkem nelja korteri või äriruumi ukсед.

§ 25. Eluruumidesse viivate sunduslikkude trepiastmete kõrgus ei või üle 18 sm tõusta ja laius alla 25 sm minna.

Üksikutesse elukorteritesse viivatē treppide trepiastmete puhas pikkus peab olema:

2-kordsetes elumajades vähemalt 1 m.

3- „ „ „ „ 1,1 m.

Trepid peavad olema varustatud käsipuudega. Trepikoja laius peab olema vähemalt 2,15 m kui trepi pöördel on podestid ja 2,60 m kui trepil on keerdastmed.

§ 26. Podestide laius peab olema vähemalt võrdne trepiastmete pikkusele. Keerdastmete projekteerimisel tuleb valitud astme laiused joonistada trepi marsi keskjoonele. Keerdastmete kitsam ots olgu vähemalt 10 sm lai, mõõdetud 15 sm kauguses trepiäärest.

§ 27. Eraldi seisvad korstnad peavad asetatud olema püstloodis ja tugenema alusmüürile. Kivi või muust tulekindlast materjalist ehitatud seintes võivad suitsukanalid tõusta 60 kraadi kallakusega. Korstnate seinte paksus peab olema vähemalt 13 sm ($1\frac{1}{2}$ kivi) ja korstna pea ulatagu vähemalt 0,30 m üle katuse harja; kui katus on kaetud tuldvõtva materjaliga, ulatagu korstnapäa 0,70 m üle katuse harja.

Veevate suitsulõõride ehitamine pööningule on keelatud. Veevaid suitsulõõre võib juhtida ainult ühest ruumist teise, mitte aga selle kaudu kolmandasse. Veevavad lõõrid tulevad teha telliskividest, toetudes nurkraudadele või kahekordsete plekist isoleeritud vahetäitega.

Korstnad tulevad varustada keldris või selle puudumisel hoone alumisel korral, puhastuse jaoks kättesaadavalt asetatud ja tihedalt suletava uksega.

§ 28. On keelatud korstnaid, ahje ja koldeid asetada puust seintele lähemale kui 13 sm. Ahjude ja pliitide suude ette, kus põrand ei ole ehitatud süttimata materjalist, tuleb asetada 0,45 m laiuselt metall-lehed, mis küttesuust vähemalt 0,20 m kummalegi poole ulatavad. Raud- ja malmahjud peavad puuseintest 0,30 m ja puulagedest 0,50 m eemal olema.

§ 29. Õhuklosetid elumajades peavad asuma välisseina ääres ja olema valgustatud aknaga. Mustuseauk tuleb õhukindla kaanega katta ja ühendada korstna erilõõriga.

§ 30. Kahe naabri krundi piirete kõrgus oleneb naabrite vastastikku kokkuleppest. Kui kokkuleppele ei jõuta, võib iga naaber oma osa piiret ehitada mitte alla 2 m ja mitte üle 3 m. Kui üks naabritest nõuab, peab piire tihe olema.

§ 31. Linnavalitsusel on õigus nõuda niisuguste hoonete ja ehituste lammutamist, mis kokkuvarisemisel, hädaohtlikud ja takistavad liikumist, tervishoiu- või tulekaitsenõuetele ei vasta ja üldiselt kõlbmatuks tunnistatakse.

§ 32. Selle sundmääruse vastu eksijad võetakse vastutusele RNS § 29 järgi.

§ 33. See sundmäärus astub jõusse 15. päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Paldiskis, 7. veebruaril 1934. Nr. 829.

Linnapea J. Odres.
Sekretär (allkiri).